

**Preek 8 september, voortzetting en dankzegging H.A.
HWS Ontmoetingskerk
1 Korintiërs 3:9b-15**

Gemeente van Jezus Christus,

Een echtpaar had een stuk grond gekocht en na het verkrijgen van alle juiste vergunningen lieten ze een huis bouwen. Na een behoorlijk aantal maanden was hun droomwoning klaar en ze gingen er wonen. Ze woonden er echter nog maar een paar weken toen ze plots een scheur zagen in één van de muren. Ze lieten de hoofdaannemer komen en die keek ernaar en stelde het echtpaar gerust. 'Het is niets ergs'. Hij repareerde de scheur en alles leek goed gekomen. Maar een paar weken later... Weer een scheur, deze keer in een andere muur. Opnieuw kwam de aannemer, opnieuw stelde hij de bewoners gerust en opnieuw repareerde hij de scheur... Maar een paar dagen later... Weer een scheur, en nog voor het gezin had gebeld naar de man van de bouw kwam er elders nog een scheur... Toen lieten ze iemand anders komen... Die onderzocht het hele huis en kwam tot de conclusie dat het probleem niet in de muren zat, maar in het fundament... Het fundament moest hersteld worden en pas dan zou de woning goed zijn...

Het fundament, de basis, daar waar op gebouwd wordt... Dat moet stevig zijn, ook als de grond onder je huis verzakt, het fundament moet het gebouw blijven dragen. Dat kan niet iets slaps zijn... Dat is allemaal letterlijk, nu figuurlijk... Hoe zit het met het fundament van jouw leven. Waar bouw jij je leven op? En breder gesproken op welk fundament bouwen jullie in je familie, op school, of op je werk? Wat is de grondslag van onze Nederlandse samenleving?

Bij een succesvol bedrijf is dat vaak een heldere visie. Een bakker bijvoorbeeld bouwt op het fundament van klantvriendelijkheid, goed brood voor een redelijke prijs. Op zo'n visie, zo'n fundament kun je als bakker prima bouwen. Maar als, om wat voor reden dan ook, het kwaliteit van de brood flink achteruitgaat, dan is het fundament ook niet goed. En kan de bakker figuurlijk gesproken instorten, failliet gaan.

Wat is het fundament van jouw leven? Dat kan van alles zijn. Misschien wel je verlangen om een mooie baan te vinden, om rijk te zijn, om zo goed mogelijk voor je kinderen te zorgen... Dat klinkt allemaal heel mooi, en op zo'n fundament kun je ook een heel mooi huis, een heel mooi leven bouwen... Maar het fundament is op de lange termijn niet stevig genoeg... Je werkgever gaat failliet, je moet met pensioen of je baan wordt overgenomen door AI... Rijk zijn blijkt niet gelukkig te maken... Je kinderen gaan het huis uit en wonen op afstand... Dan is het fundament onder je leven weg, en wat gebeurt er dan met het huis als het fundament er niet meer is?

Het enige, echt het enige, fundament dat je hele leven stevig blijft... En ook nog in het komende leven er is, is het fundament Jezus Christus. Het leven hangt dan niet af van je eigen prestaties, en je levenshuis stort niet in als de stormen opsteken, als je bouwt op Jezus Christus.

In het gedeelte dat we lezen heeft Paulus het daar ook over. Hij vergelijkt zijn lezers met een bouwwerk van God, en het fundament van dat bouwwerk is Jezus Christus. Afgaande op

wat er eerder in de brief is geschreven zou je ook kunnen zeggen dat dat fundament 'Jezus Christus, en Die gekruisigd' is. Dat is de kern van het geloof, en daar kun je je levenshuis stevig op bouwen...

Het is een korte tekst die we vanmiddag lezen, maar er zitten meerdere lagen in. Net als een ui eigenlijk. Ik wil samen met u die verschillende lagen afpellen. In het gedeelte hiervoor, dat lezen we vanochtend in de kerk, vergelijkt Paulus de gemeente met een stuk vruchtbare grond. Hij heeft geplant, Apollos heeft water gegeven, en God heeft laten groeien. Zo groeit de gemeente, vooral dankzij God, maar Paulus en Apollos werken in dienst van God, tot bloei van de gemeente. Daar bouwt ons stuk op door. Niet langer wordt de gemeente vergeleken met een akker, maar met een bouwwerk van God. Omdat Paulus in het stuk hiervoor zichzelf en Apollos noemt, maar nu niet meer, gaat als vanzelf de oog van de lezer naar de huidige leiders van de gemeente. Zij bouwen het bouwwerk van de gemeente. En de vraag is nu: hoe doen zij dat? Doen zij dat met goud, zilver en edelstenen? Of doen zij dat met hout, hooi en stro...

In die tijd als je een gebouw ging maken zocht je contact met verschillende aannemers. Met de één sprak je af: jij bouwt het fundament. Een ander tekende een contract voor het maken van de stal. Een volgende maakte de afspraak voor de benedenverdieping. En weer een andere aannemer kwam bijvoorbeeld voor het dak. Het waren afspraken die vaak op schrift werden gezet en ondertekend door beide partijen. Er werd dan ook afgesproken dat het goed en stevig gebouwd moest worden... Maar de aannemer moest wel zelf voor zijn materialen zorgen. De één werkte dus met stevig beton, of zelfs met marmer, maar anderen met stevig hout, of met minder stevig hout. Bij de oplevering werd gekeken of de aannemer de afspraken in het contract was nagekomen, of dat zijn deel van de constructie niet stevig genoeg was.

Paulus bouwt door op dit beeld. De gemeente is een bouwwerk van God, maar de leiders in de gemeente bouwen op het fundament van Jezus Christus. Welke bouwmaterialen gebruiken ze? Goud, zilver en edelstenen? Prachtig, duur, maar ook stevig en bestand tegen stormen en vuur. Of bouwen ze met hout, hooi en stro? Best mogelijk als bouwmaterialen, maar ook goedkoop en wanneer het stormt, of er een aardbeving is of vuur... Dan ben je niet veilig in dat bouwwerk...

Paulus legt dus allereerst de verantwoordelijkheid van de bouw van het bouwwerk van de gemeente van God bij de leiders. Wie zijn dat in onze tijd? Misschien denk je als eerste aan de predikant, en de andere ambtsdragers... Maar natuurlijk ook de vrijwilligers in het pastoraat, dan bouw je ook mee... En ook de kindernevendienstleiding, de koster, de schoonmaakploegen... Ze bouwen allemaal mee. Ook degene die zondag naast je zit in de kerkbank; het zingen en het bidden bouwt mee, en ook degene die de kerkbalans betaalt, en ook diegene die we nooit zien maar wel lid is van de gemeente. Op de een of andere manier bouwen ze allemaal mee. In positieve zin, maar soms ook in negatieve zin.

En daarmee komen we op de tweede laag van die ui. Paulus heeft niet alleen de leiders van de gemeente op het oog. Maar iedereen die onderdeel is van de gemeente. Hoe bouw jij mee? Misschien heel concreet door een aantal taken op je te nemen.

Maar ook als je thuis bij de koffie na de dienst zegt wat je van de dienst vond en wat je er uit mee neemt... In positieve of in negatieve zin... Je bouwt. Dat zit hem in de grote dingen, en in de kleine. De één legt misschien een complete keuken aan, de ander legt een vloermat bij de deur. Beiden bouwen mee. De één breekt een muur door om ruimte te maken voor een grotere kamer, de volgende geeft kritiek op de kwaliteit van de badkamer, waardoor het of mooier wordt, of de bouwer van de badkamer teleurgesteld de handdoek in de ring gooit. We bouwen allemaal mee aan de HWS, bouwwerk van God. Waar bouw jij in onze gemeente? En belangrijker nog de vraag: bouw jij met hout, hooi en stro? Of bouw jij met goud, zilver en edelstenen?

Deze tekst onderstreept het belang van die vraag. Want het antwoord daarop is niet vrijblijvend. Paulus heeft het over de dag van het oordeel. En dan komen we meteen op een onderwerp waar veel Nederlandse Protestanten maar weinig van af weten. Ik noem kort een paar wezenlijke dingen:

Allereerst het is een misvatting dat we na dit sterven gelijk geoordeeld zullen worden. Er vindt wel een soort oordeel plaats. Immers de gelovigen mogen zeker weten dat ze naar de hemel gaan. Maar dat is niet voor de eeuwigheid. De hemel is niet voor altijd. We lezen in de Bijbel dat Jezus op een gegeven moment terugkomt naar de aarde, de wederkomst. Dan staan de gestorven gelovigen op uit de dood, hun ziel keert dus terug vanuit de hemel naar hun lichaam. Daarna vindt het laatste oordeel plaats. Door het geloof zijn wij gerechtvaardigd, wij staan zonder zonden voor God, en daarom zullen wij ontvangen het eeuwige leven op de Nieuwe Aarde, waar God zal wonen in het Nieuwe Jeruzalem. Dat is heel in het kort de toekomst die de Bijbel ons voorzegt...

Ons gedeelte van vanmiddag zoomt in op het laatste oordeel. Jezus is teruggekomen en Hij spreekt recht over de mensen. Als gelovigen weten we dat de eeuwige toekomst voor ons open ligt. In Zijn dood heeft Christus de weg naar vergeving geopend. Maar er zal wel worden geoordeeld hoe wij hebben gebouwd aan het bouwwerk van de gemeente van God. Met goud, zilver en edelstenen? Of met hout, hooi en stro? Paulus gebruikt het beeld van vuur: 'Het vuur zal laten zien wat ieders werk waard is.' De kostbare materialen kunnen tegen vuur, dat bouwwerk blijft staan, maar hout, hooi en stro... Het gaat in vlammen op. We lezen: 'Wanneer iemands bouwwerk blijft staan, zal hij worden beloond. Wanneer het verbrandt, zal hij daarvoor de prijs betalen; hijzelf zal worden gered, maar als het ware door het vuur heen.' Beloond – verbrandt... Wat houdt dat in? We weten het niet... Paulus werkt het niet verder uit... Maar we kunnen concluderen: onze daden hier op aarde, hoe wij meebouwen aan het bouwwerk van Gods gemeente, hebben gevolgen in de eeuwige toekomst. De één wordt beloond, de ander zal een prijs betalen. Jezus zegt: 'Verzamel voor jezelf geen schatten op aarde: mot en roest vreten ze weg en dieven breken in om ze te stelen. Verzamel schatten in de hemel, daar vreten mot noch roest ze weg, daar breken geen dieven in om ze te stelen. Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.'

Tijd voor de volgende laag van de ui. Paulus richt zich op de leiders van de gemeente hoe die bouwen, daarna hoe alle gemeenteleden bouwen, maar in de volgende laag verschuift het type bouwwerk. Dat was steeds de gemeente, bouwwerk

van God. Maar in het volgende gedeelte van 1 Korintiërs 3 gaat het over het persoonlijke: 'U weet toch dat u een tempel van God bent en dat de Geest van God in uw midden woont?' Onze gemeente is een bouwwerk van God, maar jij als gelovige persoonlijk bent een tempel van God, ook een bouwwerk van God...

Wanneer je gelooft dan is het fundament 'Jezus Christus, en Die gekruisigd' in jouw leven gelegd... Maar hoe bouw je daar verder op? Met goud? Zilver? Edelstenen? Of met hout? Hooi? Stro? Wij hebben vanochtend en vanmiddag met elkaar het Heilig Avondmaal gevierd. Deze dienst is er daarom ook één van dankzegging. Wij willen God danken voor dat wat Hij ons gegeven heeft. De dankbaarheid is sowieso één van de pijlers van ons christelijk geloof. Hoe beter wij begrijpen hoe groot de liefde van God is voor ons, hoe groot het lijden van Christus is geweest, en hoe kostbaar het geschenk van de Heilige Geest is... En hoe wij dat allemaal totaal niet verdienen... Hoe groter onze dankbaarheid ook wordt. En dat die dankbaarheid ons leven mag vormen...

Bouw je dan met goud, zilver en edelstenen? Ik denk het wel, weet het eigenlijk wel zeker. Maar Paulus werkt niet uit wat die kostbare bouwmaterialen zijn, en ook niet wat die hout, hooi of stro is... Als je dit zo leest dan kan je bijna gaan denken: 'ik doe mijn best, maar pas op de dag van het oordeel komt uit wat het waard is geweest.' Dat kan je denken. Klopt dat? Ja... En nee... Ja, omdat het dan pas openbaar wordt voor de ander, en tot op zekere hoogte ook voor jezelf. Nee, omdat je weet wat er in je hart omgaat en je weet of je oprecht God wil dienen, of niet... Verderop in deze brief schrijft Paulus: 'Houd dus op met oordelen en wacht de tijd af dat de Heer komt, omdat Hij het is die aan het licht zal brengen wat in het duister verborgen is en zal onthullen wat er in de harten van mensen omgaat. En dan zal God het zijn die ieder de lof geeft die hem toekomt.' Wat er in de harten van mensen omgaat, dat is Bijbels gezien de bron van alle onze emoties en ons handelen. Is dat goed, dan bouw je bijvoorbeeld met goud, is dat het niet, misschien is het dan wel hooi.

En nogmaals hoe wij ook bouwen, het fundament ligt er, de eeuwige toekomst, onze redding, is zeker... Maar verder? Hoe bouw jij het bouwwerk van Gods gemeente? En hoe bouw jij in het bouwwerk van Gods geliefde kind, jijzelf?

Het is een lastige tekst. Eén die ons mag confronteren... Maar ook één die ons mag enthousiasmeren. Want dat wat wij doen in geloof: God ziet het! En God zal ons daarvoor belonen! Zo wordt ook waarheid wat Paulus ook in 1 Korintiërs schrijft: 'Kortom, geliefde broeders en zusters, wees standvastig en onwankelbaar en zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat de inspanningen die u voor de Heer verricht, nooit tevergeefs zijn.' Dat wat wij doen, het is nooit tevergeefs... Als je dus in dankbaarheid leeft, God ziet het... Als je hier de wc's schrobt, God waardeert het... Als je bidt, God zal je ervoor belonen...

Het fundament 'Jezus Christus, en Die gekruisigd' ligt er wanneer je gelooft. Hoe bouw jij? Bouw met goud, zilver en edelstenen. Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410